

vende tilbage, så skulle de her mennesker vende tilbage.

Nu er lovforslaget jo, som det ligger nu, blevet et noget andet, og nu ser udgangspunktet jo ud til, at det er de her 2 år, som nu er rammen. Det, der så er mit spørgsmål til fru Birthe Rønn Hornbech, for dog i det mindste at prøve at få ét konkret svar fra Venstres ordfører, er: Hvis der inden for den 2-års-periode bliver fred i Kosovo, mulighed for at vende tilbage, er det så Venstres opfattelse, at de her mennesker under alle omstændigheder skal tilbage, eller vil det i givet fald være op til hver enkelt også på det tidspunkt at vurdere, om de ønsker at vende tilbage?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

I modsætning til formodentlig alle andre i denne sal har jeg også prøvet at være flygtning, og jeg gratulerer alle mine kollegaer med, at de ikke har prøvet det.

Derfor vil jeg gerne, før fru Birthe Rønn Hornbech nu skal svare en gang til, give den oplysning, at mens jeg var flygtning, da blev det ikke diskuteret, hvornår jeg skulle tilbage eller ej. Jeg blev inviteret til et andet land, som åbnede sine porte. Der var nogle, der tog tilbage, og som var lykkelige for at tage tilbage, dem hørte jeg til, og der var andre, der valgte at blive, og det fik de så lov til. Den tid, den glæde. Hvad er det, vi diskuterer?

Lad os da se at få slået portene op til dette land, så ulykkelige mennesker kan komme hertil. Og da der er en revisionsparagraf inden for 1 år, skal vi nok sørge for, at de bliver ordentligt behandlet, og der er så mange positive udtalelser og positive paragraffer i dette lovforslag, så der faktisk ikke er andet at gøre end at stemme for ændringsforslag nr. 12. Det vil jeg gerne opfordre både Venstre og De Konservative og Socialdemokratiet til.

Men hovedpunktet, og det være især sagt til hr. Thulesen Dahl, er: Lad os da få dem hertil. Det er en køn måde; hr. Thulesen Dahl interesserer sig ikke for, hvor godt de skal have det heroppe; hvor frit de skal have det heroppe. Det interesserer ham ikke. Det har han ikke stillet noget ændringsforslag om. Det eneste, der interesserer Dansk Folkeparti, er, hvordan vi hurtigst muligt bliver af med de mennesker igen. Æv og fy!

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er jo fuldkommen rigtigt, hvad hr. Thulesen Dahl siger: I starten af debatten, da indenrigsministeren sagde, han var på vej med en lov, så foreslog jeg, at vi gjorde den af 3 måneders varighed.

Jeg var bekymret for, hvordan en lov, der gav længere ophold, ville virke på tilliden til NATO's aktioner, og derfor bad jeg indenrigsministeren om at komme med de bekymringer, der må være i NATO over den ordening vi har lavet, og det har jeg fået svar på, nemlig at jeg ikke har nogen grund til bekymringer. Vi har optrykt det bilaget i forslaget, at både NATO og EU, og det er jo i overensstemmelse med UNHCR, stadig væk har den målsætning, at de fordrevne skal tilbage til deres land.

Jeg kunne ikke komme igennem med de 3 måneder, og så stemmer jeg for det, der er den bedst mulige løsning under de givne politiske forhold, når jeg har fået de forsikringer, jeg ønskede.

Så vil jeg sige til hr. Søren Søndergaard: Jamen Enhedslisten og Venstre har jo meget forskellig opfattelse af, hvordan man skal behandle flygtninge. Vi mener, at flygtninge i sig selv er et midlertidigt begreb. Det er mennesker, der som udgangspunkt ønsker at vende tilbage til deres land. Derfor ønsker vi ikke en politik, hvor flygtninge bliver til indvandrere. Det er de så blevet i praksis mange gange, men det synes vi i princippet er forkert, men vi må jo konstatere, at mange rent faktisk ikke har kunnet vende tilbage.

Så spørger jeg mig selv, om hr. Søren Søndergaards synspunkt i virkeligheden er udtryk for sådan en eller anden arrogance med hensyn til, at ethvert menneske i denne verden med en hel anden kultur og en hel anden tro nu er mest lykkelig, hvis de tvinges til integration, lige så snart de kommer herop. Det er jeg slet ikke så sikker på er tilfældet.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Fru Birthe Rønn Hornbech gav mig egentlig en udmærket lejlighed til – hvilket hr. Kristian Thulesen Dahl ikke kunne få lov til – at svare hr. Arne Melchior, for fru Birthe Rønn Hornbech kunne med nøjagtig samme ret stille det spørgsmål til hr. Arne Melchior, som hun stiller til hr. Søren Søndergaard, nemlig om alle blot skal have lov at komme til Danmark.